

Ontmoetingen met Jezus | 5

Verkruiemel het niet!

‘Verbeter de baas. Begin voor jezelf.’ Of: ‘Zoek je fouten? Pak een spiegel, geen vergrootglas.’

Misschien ken je dergelijke spreuken wel: het zijn voorbeelden van omdenken. Het idee daarbij is dat je op een nieuwe manier naar iets kijkt, zodat er ruimte ontstaat, waarin je verder kunt.

1

Jezus is uitgeweken naar het buitenland, omdat de spanning in eigen land is opgelopen. Hij voelt zich bedreigd door met name de joodse leiders, die hem uit de weg willen ruimen. Jezus trekt zich daarom terug, in het gebied van Tyrus. Hij houdt zich schuil in een huis.

Maar een vrouw uit die streken ontdekt dat hij in de buurt is. Ze is een heidin; ze behoort niet tot het joodse volk. Toch weet ze wie Jezus is: ze erkent zijn gezag en noemt hem ‘Heer’. En ze doet een beroep op hem.

Jezus gaat niet op haar verzoek in. ‘Eerst moeten de kinderen genoeg te eten krijgen,’ zegt hij. ‘Het is niet goed om de kinderen hun brood af te pakken en het aan de honden te voeren’ (vers 27).

Jezus gebruikt het beeld van een maaltijd, met kinderen áán en honden rónnd de tafel. De kinderen zijn de joden, de heidenen zijn te vergelijken met de honden (zie ook *Matteüs 15, 24*). Jezus zegt dus tegen de vrouw dat hij haar niet kan helpen, omdat hij gekomen is om het evangelie te brengen aan zijn eigen volk en niet aan de heidenen.

Jezus verwijst hier naar Gods manier van werken: God had zich aan Israël verbonden, om via dit volk alle volken op aarde te kunnen zegenen (vergelijk *Genesis 12, 3b*). De andere volken zijn nog niet aan de beurt; eerst moet Israël voldoende gelegenheid hebben gehad te reageren op de redding die God biedt in zijn Zoon Jezus Christus. Kinderen gaan vóór honden.

2

Je zou zeggen: Jezus gooit de deur in het slot. Maar zo vat de vrouw het niet op. Ze verstaat de kunst van het omdenken en ziet ruimte in het woord van Jezus. Ze zegt: ‘Heer, de honden onder de tafel eten toch de kruimels op die de kinderen laten vallen’ (vers 28).

De vrouw loopt niet teleurgesteld weg, of beledigd. Ze buigt haar hoofd. Er zit een overgave in haar reactie: ‘Ik heb inderdaad geen plaats aan tafel.’ Maar dan gaat ze verder: ‘Ik mag toch wel alvast eten van de kruimels die op de grond vallen?’

De vrouw heeft het goed gezien. Ze weet dat Jezus in haar land is omdat hij moet uitwijken voor het ongeloof onder het joodse volk. Ze voelt haarfijn aan dat de joden daarmee het brood verkruiemelen. Ja, ze erkent dat Jézus het brood is, dat de joden voorgezet wordt. Maar zij wil ook zo graag eten van dat brood. En dat kan, toch? Nu de joden er niet zuinig op zijn en het op de

Marcus 7, 24-30

Schriftlezing

Marcus 7, 24-30

datum

9 februari 2020

bijzonderheid

openbare geloofsbelijdenis en doop

grond laten vallen, is er voor de honden gelegenheid iets te bemachtigen!

Wat een geloof spreekt hieruit! De vrouw doet wat de joden tot nog toe nalaten: ze erkent Jezus als degene die door God gezonden is, het brood dat uit de hemel is neergedaald (zie *Johannes 6, 35*).

Jezus prijst haar erom. ‘Dat hebt u goed gezegd’ (vers 29). En dan gaat hij ook in op haar verzoek: hij geneest haar dochter. Dat is mooi, maar het gaat hier vooral om het geloof van de vrouw. In het buitenland vindt Jezus wat onder zijn eigen volk maar moeizaam van de grond komt: oprecht geloof.

3

Zo werd een heidense vrouw een teken voor Israël. En ook wij worden aan het denken gezet.

Want kijk nog eens naar die vrouw: wat verlangde ze naar het levende brood! Hoe groot is jouw verlangen naar Jezus?

Als je hem nog niet zo goed kent, hoop ik dat je door deze geschiedenis nieuwsgierig geworden bent. Ga in de Bijbel lezen, praat erover met christenen en ontdek wie Jezus is: het brood dat echt verzadigt.

Maar ook als je al jaren christen bent, is het goed jezelf de vraag te stellen: hoe groot is je verlangen naar Jezus? Eet je wel werkelijk van het levende brood? Je zit immers nu aan tafel.

Het evangelie wordt sinds Pinksteren ook aan heidenen verkondigd. En zo is Jezus ook in onze streken bekend geworden en kon je tot geloof komen. Maar ga je wel zorgvuldig om met het brood dat je aangeboden krijgt? Of ben je bezig het te verkruiemelen? Kijk eens kritisch naar je Bijbellezen, de kerkgang, je leven van elke dag: maak je ernst met het dienen van God of ben je er slordig in?

Ben je je bewust van je plek aan tafel? Besef je hoe bevoorrecht je bent? Of laat je het brood vallen? Zijn er anderen die je voorgaan in het belijden van hun geloof in Jezus, de redder?

Slot

Versta je de kunst van het omdenken? Wees blij met iedereen die tot geloof komt in Jezus, de Christus. Maar kijk ook naar jezelf. Hoe staat het ervoor met jouw geloof? Besef dat jij ook aan tafel zit. Eet, geniet en wordt verzadigd!